

ТАҚРИЗ

ба диссертатсияи Соқиева Парвина Зафаровна дар мавзуи «Маҳорати шоирии Низомии Ганҷавӣ (дар мисоли дostonҳои «Хусрав ва Ширин» ва «Лайлӣ ва Мачнун») барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400-Адабиётшиносӣ (10.01.01-Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ) тоҷик пешниҳод мегардад

Низомии Ганҷавӣ аз шоирони ширинзабон ва хушбаёни асри XII буда, дар таърихи адабиёти форсии тоҷикӣ бо эҷоди асари бузургҳаҷми панҷгонаи худ «Хамса» на танҳо дар хиттаи форситаборон, балки дар тамоми Шарқ мақоми вижа дорад. Шухрати «Хамса»и Низомӣ аз замони зиндагии ӯ хусни оғоз гирифта, баробари гузашти вақт бештар аз пештар гардида истодаасту доир ба рӯзгору осораш ишораву гузориш ва мақолаву рисолаҳои зиёде навишта шуда бошанд ҳам, наметавон гуфт, ки ҳамаи пахлуҳои эҷодиёти адиби мумтоз омӯхтаву ба риштаи таҳқиқ қашида шудаанд. Ба ин маънӣ, диссертатсияи диссертант Соқиева Парвина Зафаровна, ки мавриди муҳокима барои дифоъи рисолаи номзадӣ пешниҳод мегардаду он ба маҳорати шоирии Низомии Ганҷавӣ дар мисоли дostonҳои «Хусрав ва Ширин» ва «Лайлӣ ва Мачнун» бахшида шудааст, як навъ ҷамъбасти илмии ҳамин мавзӯ дар эҷодиёти адиб доништа мешавад. Диссертатсияи мазкур аз муқаддима се боб, ки дорои фаслҳо ва зерфаслҳои зарурианд, хулоса ва китобнома иборат мебошад.

Муқаддимаи диссертатсия аҳаммияти мавзуи мавриди назар, дараҷаи омӯхта шудани он, ҳадаф ва вазифаҳои диссертатсия арзиши назарӣ ва методологӣ, навоариҳои илмии диссертатсия, равиши таҳқиқ ва ғайраро фаро гирифтааст.

Диссертант дар боби аввали диссертатсия «Назари Низомии Ганҷавӣ ба шеърӯ шоирӣ ва эҷоди бадеӣ», ки аз ду фасл иборат аст, нигоҳи назарии Низомиро ба сухану суханвар ва шеърӯ шоирӣ бо мисолҳои мушаххас таҳлил намуда, дуруст таъкид менамояд, ки адиби хушзавқ бояд талаботҳои шеърӯ шоириро риоя намояд, ки ин ба ҳамаи суханварон, вижа ба худи ӯ низ тааллуқ дорад.

Боби дувуми диссертатсия «Маҳорати шоирии Низомии Ганҷавӣ дар дostonҳои «Хусрав ва Ширин» ва «Лайлӣ ва Мачнун» аз ду фасл ва чаҳор зерфасл иборат мебошанд. Ба фаслу зерфаслҳо резакорона ҷудо намудани боби мазкур маъноӣ онро дорад, ки диссертант кӯшиши ҳаматарафа ба мавзӯ наздик шуданро намуда, хушбахтона ба ҳадафи дар пеш гузоштааш расида тавонистааст. Диди амиқ ба сохту муҳтавои

достонҳо дар муқобалаву муқояса, ҳамоҳангии мавзӯҳо, маҳорати шоирии Низомӣ дар симофарӣ дар достонҳои мадди назар, муқобалаву муқоясаи симоҳои Хусрав ва Мачнун, Ширин ва Лайлӣ, симои Фарҳод, симоҳои ёридиҳанда дар ҳар ду достони ишқӣ, хусусиятҳои сабқӣ ва забону ҳусни баён дар достонҳову умумияту фарқияти онҳо аз ҷониби нигорандаи диссертатсия то ҷое амик баён ёфтаанд, ки мо инро ба ин фароҳии назар дар корҳои низомишиносони пешин ба нудрат дучор меоем.

Корбурди ҳунармандонаи забону баёни бадеъ дар достонҳои «Хусрав ва Ширин» ва «Лайлӣ ва Мачнун»-и Низомии Ганҷавӣ дар боби севуми диссертатсия ва зербобҳои он забон ва ҳусни баён дар достонҳои ишқии Низомӣ, ташбеҳ, истиора, муболиға, мавқеи талмех дар достонҳои «Хусрав ва Ширин» ва «Лайлӣ ва Мачнун», истифодаи моҳиронаи истилоҳоти мусиқӣ дар «Хусрав ва Ширин» ва «Лайлӣ ва Мачнун» бо овардани мисолҳои мушаххас огоҳона матраҳ гардидааст. Хулосаи диссертатсия натиҷаҳои бадастовардаи муаллифро ҷамъбаст менамояд.

Аз мутолиаи диссертатсияи Соқиева Парвина метавон ба хулоса омад, ки муаллиф қудрати таҳқиқотӣ дошта, барои навиштани корҳои дигари илмӣ омода аст. Диссертатсияи мавриди назар ба талаботи корҳои илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400-Адабиётшиносӣ (10.01.01-Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ) ҷавобгӯ буда, мақолаҳои ба мавзӯ алоқаманди интишордодаи диссертант муҳтавои асосии онро ифода карда тавонистааст. Аз ин рӯ, ба сифати роҳбари илмӣ диссертатсияро ҳамчун заҳмати тадқиқотии анҷомёфта ба ҳимоя пешниҳод менамоям.

**Номзади илми филология,
ҳодими пешбари илмии Маркази
Мероси хаттии назди Раёсати АМИТ**

Мухаммадиев Алӣ

Имзои Мухаммадиев Алӣ -ро тасдиқ менамоям

Сардори шӯъбаи кадрҳои

Маркази мероси хаттии назди Раёсати АМИТ

Ҷаббарбашиев Х.